

hvis Commissionen derimod ikke er bejælet af den Mand, at den vil indbrømme saa megen Frihed, som her ønskes, hvorledes kunne vi Andre da vente, at den vil indbrømme det Allermindste til Majoriteten. Derfor siger jeg, at, ville de gjøre Brud med Kirken, da maa det enten være, fordi de vide, at Commissionen ikke vil gjøre deres Arav Fyldest, eller ogsaa vil det kun være ganske forbigaaende og foreløbigt, og maaffee det er af den Grund, at denne Lov skulde betragtes som foreløbig; men jeg tvivler om, at det vil komme saaledes. Eller ogsaa, siger den høitagtede Minister i sine Motiver, maa man lade dem komme til orde i Kirkecommissionen. Ja, ganske vist! En Commission, hvor disse af Ministeren som alvorlige og levende betegnede Medlemmer i Kirken ikke kunde komme til orde, vilde jeg ikke sætte megen Pris paa; og selv om denne Lov gik igjennem, da skulde jeg meget beklage, hvad man muligens kan faae ud af de Ord, der staae i Motiverne, nemlig at det er Ministerens Mening, at Ingen fra den Side saa skulde have Sæde i Commissionen. Nei, jeg troer rigtignok, at den Side skal komme til orde i Kirkecommissionen, hvad enten den faaer Loven igjennem eller ikke. Hvad gjorde det, om de kom til orde? Er det ikke netop forudsat, at der skal være en Brydning for at faae et Resultat; hvad skulde det staae, om de kom ind i Commissionen, hvor de enten kunde overtyde de andre Medlemmer eller selv lade sig overtyde; det er dog enhver Discussions Hensigt og Maal. Dersom der er Sandhed i deres Anskuelse og Fordringer, da skulle de netop ind i Commissionen, for at den kan blive beaandret af dem, om jeg saa maa sige. Hvorledes jeg nu end betragter Sagen, saa siger jeg, at skulle vi have en Kirkecommission, hvad jeg da rigtignok ikke vil give min Stemme til, maatte man jo have den Tillid til den, at den vil arbejde hen i den Retning, som man ønsker, og som den høitagtede Minister ved at forelægge dette Lovforslag har viist, at han vil gaae, og saa troer jeg, at man kunde vente ogsaa med dette Forslag, indtil Commissionen blev færdig; thi den Troende venter, og den, der har saa god Grund til at troe, til at vente noget Godt, som den har, der har Tillid til

Commissionen, han kan ogsaa saameget lettere vente. Eller gaee vi ud fra, at Kirkecommissionen ikke vil arbejde hen imod Opgavens Løsning paa den Maade, ja, saa er det jo tydeligt og klart, at man ikke kan gaee ind paa Nedsettelsen af en Commission. Seg vil derfor stemme for Loven, saalænge indtil jeg veed Resultatet med Hensyn til de 5000 Rd. Skulde til den Tid Finantsloven være vedtagen, og Pengene der udstemte, skal jeg med Fornøielse give min Stemme til dette Forslag, maaffee med nogle af de Endringer, som ere antydede af Andre, idet jeg huytter det Haab til denne Lovs Vedtagelse, at det ogsaa da vilde lykkes os at sætte andre Love igjennem, som gaee i samme Retning og vedrøre den øvrige Deel af Folketirken. Skulde derimod de 5000 Rd. blive bevilgede, hvad jeg iøvrigt ikke har synnerlig Frygt for, saa vil jeg stemme imod Loven, thi lader os saa dele Skæbne med hinanden. Seg vil som sagt gjentage, at jeg har glædet mig meget over, at Forslaget er kommet frem fra den høitagtede Minister, thi jeg er overbevist om, at skulde nogen Mand kunne sætte det igjennem, saa skulde det være en Mand, som der, hvor Modstanden reiser sig stærkest, har det levende Ord med dets indtrængende Virkninger saaledes i sin Magt, som den høitærede Minister. Det skulde være en Mand, der ikke var hildet i gamle Snørebaand, ikke en Mand, der betragter Kirken som en juridisk Anstalt, ikke en Justitsminister, men en Kirkeminister. Og jeg har det Haab, at den høitærede Minister, selv om Commissionen skulde vælte, dog med samme Varme og Energi vil tage sig af vore kirkelige Forhold her i Landet, og saa er jeg ganske overbevist om, at Ministeren, støttet af dette Folkething, ogsaa vil gaae af med Selren.

Formanden: Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgfreds (Fallefen) har Ordet for en personlig Bemærkning.

Fallefen: Seg skal kun bemærke, at det er en stor Feiltagelse fra det ærede Medlems Side, naar han ikke anseer det for en alvorlig Sag, at Formen er klar, skarp og tydelig. Det er ligeledes en Feiltagelse fra hans Side,